

Проповед 192

Втори шанс

Прочит: Битие 28, 10 - 19а

Скъпи братя и сестри,

Вярвате ли в това, че човек може да получи втори шанс? Получавали ли сте втори шанс? Искате ли да получите такъв? Можете ли да дадете на някого втори шанс и въобще доколко сте готовите да заложите на човека до вас отново. Ние често говорим за това, че искаме да получаваме втори шанс, а много рядко говорим за това, че искаме да даваме. При нас, хората, даване на някого нова възможност да направи нещо е общо взето рядък случай. За щастие обаче, при Бога не е така. И забележете, няма друга религия или каквото и да било вярване, според което хората да получават възможност за втори шанс, въпреки че са сбъркали и са объркали живота си тотално. При нас, християните, обаче не е така. Бог дава възможност на всеки от нас не само да поправи разбития си живот, но и да започне отначало, съвсем на чисто. Един китайски учен разказва следната притча: Един човек паднал в тъмна и мръсна яма. Опитал се да излезе от ямата, но не успял. Минал Конфуций, видял нещастника в ямата и казал: "Бедният човек. Ако ме беше слушал, никога нямаше да падне в ямата." След това продължил по пътя си. Минал Буда и казал: "Бедният човек. Ако можеше да се покачи горе, щях да му помогна." И той отминал. Тогава дошъл Исус и казал: "Бедният човек!" След това скочил в ямата и му помогнал да излезе. Така е с нашата вяра. Ние вярваме в един Бог, който не само ни обича, но и е готов да стигне далеч за нас, дори да скочи в калта за нас. Не само е готов, но и го е направил. Исус слезе тук на тази земя сред калта и мръсотията и прие да живее сред нас, грешните човеци, за да можем да бъдем спасени. Историята на Яков ни говори за милостта на Бога, за това че Бог е готов да ни даде възможност отново да се приближим до Него, готов е да ни спаси.

1. Гордостта предхожда падението. Това е нещо, което хората често казват, и това наистина е правило, което се доказва отново и отново. Но проблемът е, че като че ли ние хората намираме наслада в това, че някой се е провалил, че някой е паднал, че някой, който е бил на върха, сега е долу, че някой, който е имал много, сега има малко. Вероятно и Яков се чувстваше точно по този начин. Беше измамил собственото си семейство. Съседите говореха, хората отминаваха на другата страна на улицата, когато го видеха, и накрая той реши да избяга. В очите на хората беше направил очакваното. Беше станал омразен на всички, радваха се на провала му. А и брат му, прекалено разочарован от постъпката му, беше решил да го убие, за да измие срама от отнемането на първородството му. И Яков избяга. тръгна си без да се обръща назад. Къде можеше да отиде? Всичко беше толкова трудно - хората го мразеха, всички му се подиграваха, беше излъгал баща си, не можеше да остане. Животът му беше приключил, едва ли можеше да започне отново. Тази случка от живота на Яков изглежда съвсем нормална. Такива истории се случват често в нашия свят. Може би се е случвала и на някой от вас. И това е обикновено начина, по който ние, хората, постъпваме, когато някой се провали. И Яков не издържа - той бягаше все по-нататък и по-нататък, все по-далеч и по-далеч, докато един ден се оказа, че няма къде повече да бяга. В света на хората нямаше надежда за него. Ние, хората, не обичаме да даваме втори шанс. Не е така обаче при Бога.

2. Бог ни приема такива, каквито сме. Яков избяга и се оказа сам: **"И така, Яков излезе от Вирсавее и отиде към Харан. И като стигна на едно място, пренощува там, защото слънцето беше залязло; и взе от мястото един камък и го сложи за възглавница, и легна да спи на това място."** Представете си докъде беше стигнал Яков: нямаше покрив над главата си, нямаше възглавница под главата си, нямаше път, по който да тръгне и да получи надежда. Нощите са особено време, тогава всичко утихва и тревожните мисли бързо се появяват. Сигурен съм, че когато Яков се помъчи да заспи, черните мисли бързо дойдоха и той започна да мисли за проваления си живот и за отхвърлянето, за постъпките си и за това, че никой не го обичаше. Мислеше за това, че може би никога повече няма да има шанс да се върне у дома си, че няма да види родителите си или да спечели отново любовта на брат си. Ние не обичаме да се занимаваме с такива пропаднали човеци. Не искаме да слушаме оплакванията им, не искаме да ги утешаваме, това ни коства прекалено много енергия. Не е така с Бога. Бог винаги е готов да дойде при нас и да ни утеши, и да ни даде сила. Така беше и в този момент. В това изоставено място нямаше никой, нито човек, нито животно, единственото, което намери беше един камък, който да подложи под главата си. На това изоставено място, оставен от всички хора, даже и от най-близките, Бог намери Яков. Няма място, където Бог да не може да стигне, няма място, на което Бог да не достигне тези, които са отрудени и обременени, и да им даде покой. Той дойде при Яков там, където беше, и го потърси такъв, какъвто беше. Поиска да го изцели. Това е Бог - Той идва при нас, независимо как се чувстваме и независимо какво мислят хората до нас, и иска да ни спаси.

3. Стълба до небето. Когато Яков беше пълен с тежки и трудни мисли до него дойде Бог: **"Той сънува стълба, изправена на земята, чийто връх стигаше до небето; и Божиите ангели се качаха и слизаха по нея."** Яков сънува стълба до небето. Бог искаше да му каже: "Не си забравен!" Даже и хората да ни забравят, Бог няма да ни забрави. В книгата на пророк Исая се казва (Исая 49:15): **"Може ли жена да забрави сучещото си дете, за да не се смили над детето на утробата си? Обаче те, дори и да забравят, аз все пак няма да те забравя."** Бог няма нищо общо с нашата човешка забрава. Ние, хората, често забравяме, ние, хората, не желаем да помним другите хора, не желаем да си спомняме за тях, особено когато те са в беда. Бог никога няма да ни забрави. Той ни е връзал на дланите си и си спомня за нас, Той ни е пратил Сина Си за да ни спаси. Бог не беше забравил и Яков. В момента на отчаяние и безпътица, в които беше изпаднал, Бог му показа път. В момента за Яков всички човешки пътища бяха затворени - беше останал без изход. Тогава Бог му даде нова перспектива и му показа път, който не водеше направо, надясно или наляво, а път, който води нагоре. Това е много типично за Бога - Той обикновено ни показва път, който е по-различен от нашите пътища, показва ни път и разрешение, които имат за цел и посока да ни заведат по-близо до Него. И точно затова стълбата не е в друга посока, а именно към небето. Интересно е да видим и един друг детайл - по тази стълба - поставена между Яков и небето, имаше непрестанен трафик, ангели слизаха и се качаха нагоре и надолу. Ангелите в контекста на Библията са посланици - и това идва да ни покаже, че Яков не беше изоставен - Бог пращаше своите посланици отново и отново до Яков и не преставаше да се интересува от него. В съня Бог показва на Яков каква е духовната реалност в живота му - че Яков, макар и да беше извършил много глупости и да се чувстваше в момента съвсем изоставен, всъщност никога не е бил такъв, че за него винаги е имало грижа от Божия страна. Яков трябваше да осъзнае, че между него и Бога винаги е имало стълба, само че той не я е използвал. Запомнете, между нас и Бога винаги има стълба, Бог се интересува от нас и иска да ни спаси.

4. Няма човек без втори шанс. Този момент от живота на Яков ни показва, че няма човек, на когото да не се предлага втори шанс. При Бога няма такова нещо като да изпуснеш шанса си, защото не си положил достатъчно усилия, или защото не си бил на точното място и в точния момент. Бог търси да ни спаси, Бог иска да ни привлече до себе си, Бог иска да сме с Него на небето. Защо иначе ще изпраща Исус, защо иначе ще умира на кръст? Бог е направил всичко това, за да може всеки един да спаси разбития си живот, за да може всеки един да стъпи на здраво, за да може всеки един да бъде на небето с Бога за цяла вечност. Накрая на всяка наша разбита надежда и на всяко човешко упование стои Бог, който отново и отново е готов да ни даде шанс.: **"А Господ стоеше над нея и каза: Аз съм Господ, Бог на баща ти Авраам и Бог на Исаак; земята, на която лежиш, ще дам на теб и на потомството ти. Твоето потомство ще бъде многочислено като земния пясък; ти ще се разшириш към запад и към изток, към север и към юг; и чрез теб и чрез твоего потомство ще се благословят всички племена на земята.**" Над стълбата, на края на тази стълба, стои Бог. Важно е да осъзнаем, че над всяка човешка инициатива стои само Бог. Не някой човек или институция, а Бог. И точно затова е оправдано да мислим, че Бог може да ни даде втори шанс. Че може да ни даде и трети, и четвърти, защото Бог иска да се спасим. Той не престава да ни търси. Ден и нощ Бог няма да ни остави. Запомнете го - Бог е поставил стълба между нас и себе си и накрая на тази стълба не стои някой негов представител или някой по-висш ангел, а стои сам Бог. И Този Бог поема инициативата не само защото иска да се срещне с нас, а защото ни обича толкова много, че е готов да преглътне всичко, което сме и всичко което не правим както трябва, и да ни спаси.

5. Бог не забравя обещанията си. Бог напомни на Яков, че няма да забрави обещанието Си, което е дал на дядо му Авраам и на баща му Исаак. Бог беше обещал да ги направи голям народ. Яков не беше достойното продължение на рода. Той беше измамник, гледаше все как да "прекара" другите, как да постигне нещата, които е пожелал, обикновено за сметка на другите. Бог обаче не забрави обещанието си към Авраам и Исаак и продължаваше да работи върху Яков. Бог никога не забравя обещанията Си и упорито работи върху всеки един от нас, за да ни направи такива, каквито трябва да станем. Хора по образ и подобие на Бога. И това е нещо, което трябва да запомним. Бог никога не забравя обещанията Си. И той ни дава шанс да станем част от Неговото обещание и от Неговия план. Ако ние искаме да станем част от тези обещания, имаме шанс да го направим. Бог иска, остава и ние да искаме. Важно е да знаете - вие днес сте част от обещанието, което Бог е дал на своя народ за спасение и вечен живот. Точно така, както Яков беше част от обещанието на своите предци. Ако вие желаете, Бог ще ви даде шанс да растете и да ставате все по-близки до Него. Бог няма да наруши обещанията Си заради това, което сте, а по-скоро иска да промени вас, за да станете част от Неговото обещание. Вижте Яков и ще се убедите, вижте себе си и ще имате още по-голяма увереност. Бог не отменя Своите обещания заради човешката слабост или невярност, а ни дава шанс да станем част от Неговите обещания. Станете част от обещанието на верния Бог и тогава ще имате радост и доволство, истинска близост до Бога и истински живот.

6. Бог се грижи за грешниците. Четейки историята на Яков, не можем да не се сетим за думите на Исус, че не здравите, а болните имат нужда от лекар. Бог търси грешниците, защото само те имат нужда от спасение. Чувствате ли се грешници? Ако не, то вие нямате нужда от спасение. Ако да обаче, трябва да знаете, че Бог ви чака, за да ви спаси. Той ви дава шанс и надежда и ви дава сили да се справите с всичко, което ви предстои по пътя към небето. Бог иска да ви спаси, Бог иска да се докосне до вас. Позволете му. **"Ето, Аз съм с теб и ще те пазя, където и да идеш, и ще те върна пак в тази земя;**

защото няма да те оставя, докато не извърши това, за което ти говорих." Ако му позволите, Бог има запазено за всеки един от вас точно това обещание. Той е с теб и няма да те остави, нито пък ще те забрави. Бог ще ти даде силата да търсиш не само Него, но и да следваш Неговия път. Бог казва, че всичко онова, което е обещал, ще го изпълни. И пак, забележете, Бог не използва съвършени хора със суперсили, а обикновени хора, които са окрилени от вярата си. Бог се грижи за нас и ако чуем Неговия повик, ще ни заведе не къде да е, а в Обещаната земя, която за нас е Небесното царство - там, където ще бъдем цяла вечност с Бога. Нека Бог да ни благослови да имаме сили да Го следваме докрай.

7. Промяната. Яков се събуди нов човек. Той беше разбрал, че дори и всички хора да са срещу него, Бог го държи в ръката си. **"А като се събуди Яков от съня си, каза: Наистина Господ е на това място, а аз не съм знаел. И се уплаши и каза: Колко е страшно това място! Това не е друго освен Божий дом, това е врата към небето. На сутринта, като стана рано, Яков взе камъка, който си беше сложил за възглавница, изправи го за стълб и изля масло върху него. И нарече онова място Ветил"** Бог е с мен. А аз не съм знаел. Това преживяване даде тласък в живота на Яков. Той разбра, че в този живот си струва да заложиш само на Бога, на никой и нищо друго. На кого сте заложили вие. Коя е опората в живота ви. Ако вие разчитате само на себе си или на хората около вас, няма да стигнете далеч. доверете се на Бога и тогава ще разберете, както Яков разбра че Бог ви дава шанс и държи вратите на небето отворени за вас. Доверете се на Бога и Му позволете да даде тласък в живота ви, тласък към небето, близо до Себе Си.

Бог е с нас и иска да се спасим, позволете му да ви подаде ръка и когато го направи обаче, повече не я изпускайте и му бъдете верни. Бог може да ви заведе в обещаната земя и повярвайте ми тогава живота ви ще е съвсем друг. Нека Бога да бъде с нас и да ни води по вечния път. Амин.